Geen Vertrouwen in Leugenaars

Shaykh Muṣṭafá b.[1] **Moḥammad Mabram**[2] {حَفِظَهُ الله}[3]:

“

De *Aʾimmah* (imams) van *Ḥadīth* waren het erover eens, en degenen die hen volgden, dat het **verplicht** is de overlevering van leugenaars te **weerleggen**, hen te **ontmaskeren** en hun bedrog **bloot te leggen** (i.e. *Tanqīr*) wanneer zij spreken over kennis. Zij beschouwden een *Ḥadīth* die tegen de Profeet ﷺ [4] verzonnen is als een **ernstige** zaak en verklaarden dergelijke overleveringen *Ḥarām*. Zij namen slechts over van iemand met een **duidelijke** keten van **betrouwbaarheid**, en **waarschuwden** tegen ieder die bekend stond als leugenaar. Zij verklaarden zijn overleveringen **verworpen** en **waardeloos** in de ogen van de mensen. Zij verboden het vertrouwen op hem, uit voorzorg (*Sadd adh-Dharīʿah*) en uit vrees dat zijn verzinsels ten onrechte zouden worden toegeschreven aan de Profeet ﷺ.

Zij verboden zelfs het zoeken van kennis bij zo iemand, zoals de vier *Aʾimmah* (imams) dat hebben bepaald. Imām Mālik stelde nadrukkelijk dat er geen kennis van hen wordt genomen.

Dus als je werkelijk de *Sharīʿah* eerbiedigt (*Taqdīr*) en kennis respecteert (*Tawqīr*), en je weet dat iemand een leugenaar is die bij de mensen zit en overlevert, neem dan **niets** van hem over. Wacht **niet** tot de *Fitan* (beproevingen/rampspoeden) uitbreken, want de *Taḥdhīr* (waarschuwing) van de *ʿUlamā* (geleerden) over hem is **voldoende**.

”

Bron: Een post op 18 augustus 2025 op zijn officiële Telegram pagina.

[1] In academische literatuur is "b." een afkorting van het Arabische woord bin of ibn (afhankelijk van de grammaticale context). Het betekent ʿde zoon vanʾ. Je schrijft ze respectievelijk in het Arabisch als: بن/*bin* & ابن/*ibn*.

[2] Shaykh Muṣṭafá b. Moḥammad Mabram al-Yamānī (Abū Yūsuf), is een Jemenitische geleerde woonachtig in Riyad, Saoedi-Arabië.

Hij heeft kennis opgedaan bij vele vooraanstaande geleerden, waaronder: Muqbil al-Wādiʿī, Aḥmad an-Najmī, ʿAbdullāh al-Ghudayān, ʿAbdullāh al-ʿAqīl, Zayd al-Madkhalī, Ṣāliḥ al-Fawzān, Rabīʿ al-Madkhalī, Ṣāliḥ al-Luḥaydān en ʿUbayd al-Jābirī.

Hij wordt geprezen door diverse ʿ*Ulamā* zoals de eerdergenoemde geleerden, maar ook door ʿAllāmah ʿAbdullāh b. ʿAbd ar-Raḥīm al-Bukhārī.

Zijn werken omvatten onder meer: *Al-Arbaʿīn fī at-Taḥdhīr min Fitnah al-Qubūrīyīn* (gedrukt), *Barāʾat Muqbil al-Wādiʿī min Fitnah al-Takfīr*, *Arbaʿūna Ḥadīthan min Kalimatayn* (gedrukt, en reeds vertaald naar het Engels).

Hij schreef ook *Manẓūmāt* (poëtische teksten) over uiteenlopende onderwerpen in ʿ*Aqīdah* (geloofsleer), *Fiqh* (jurisprudentie) en *Ḥadīth*, zoals *Naẓm Āl al-Bayt*, *Naẓm fī Awqāt Istiḥbāb as-Siwāk*, *Naẓm mā Yubnā min al-Asmāʾ*.

[3] {حَفِظَهُ اللهُ}:

Geschreven in transcriptie als *Hafiẓahullāh*, is doorgaans een *Duʿāʾ* (smeekbede) die wordt geschreven of opgezegd na het noemen van de naam van een moslim.
Qua betekenis, kiezen vertalers vaak voor *Moge Allāh hem beschermen*.

[4] Binnen de islamitische etiquette is het gebruikelijk een specifieke smeekbede uit te spreken na het noemen van de Profeet Moḥammad. Het wordt vaak op de volgende manier geschreven:

{صلى الله عليه وسلم} {*Ṣallā ʾllāhu ʿAlayhi wa Sallam*}

Dit betekent contextueel: "*Moge Allāh's vrede en zegeningen met hem zijn*."